

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada Quinquagesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

empla Domini Ipla scientia est quædam ad
 imitandum obligatio Nam Luc 12. Servus,
 qui scit voluntatem Domini sui , vapulat
 multis, si non faciat secundùm eam. Expen-
 de, quanta tu lumina habeas, quantam bo-
 norum cognitionem. O si secundùm eam
 faceres, quam esses beatus !

DOMIN. QUINQUAGESIM.

Institutio venerabilis Eucharistiæ.

1. **A**ccipite, & comedite Hoc est corpus
 meum Matth. 26 Crede primùm vivâ
 fide, carnem, sanguinem, animam Christi,
 Deitatem, & quidquid est Deus, esse in SS.
 Eucharistia, sive vi verborum, sive per con-
 comitantiam. Ad mirare Dei sapientiam quæ
 invenit novum modum se nobis communi-
 candi. Obstupesce & lauda omnipotentiam,
 quæ uno momento, solo verbo illa omnia
 sub speciebus panis & vini ponit. Agnosce
 infinitum amorem, quo hoc facit sicut Pa-
 ter: Sic dilexit mundum ut filium suum uni-
 genitum daret: ita & Filius, ut seipsum da-
 ret ut sit nobiscum usque ad consummatio-
 nem seculi. O admirabilis & amabilis Deus!
 Quòd de te cogitaverit, ut incarnaretur,
 quantum est? sed quantò majus, quòd
 in te, velut denuo in mundum veniat, &
 omnia

omnia secum adferat, quæ tunc attulit? quid retribuēs Domino?

2. Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accipiens panem, &c. Considera tempus hujus institutionis. Erat illud ipsum, quo ejus vitæ struebantur insidiæ, quo fervebant odia Judæorum in illum. Sic aquæ persecutionum non potuerunt extinguere charitatem ejus. Sic amat nos etiam, cum inimici sumus. Tormenta igitur vicina, crux, infamia, non causârunt separationem Christi à te, sed majorem conjunctionem per hoc amoris, & unionis Sacramentum. *Quis ergò te separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum?* Rom. 8 Conclude magno ardentique amore: *In his omnibus superabo, propter eum, qui dilexit me.*

3. Et manducantibus illis accepit Jesus panem Marc. 14. Considera quos Christus adhibuerit convivas. Apostolos nempe, & inter eos, ut communior habet sententia, etiam Judam. Sed quanta sumentium diversitas! Illi corpore simul, & spiritu ardentissimæ devotionis, iste solùm corpore, spiritu autem in prodicionem Christi intento. Vide belluam illam hoc amoris cibo non mitigatam: & adverte quomodo scelera in catenam eant, cum passio, ex qua ortum trahunt, non tempestivè opprimitur.

Christus super coena insinuat proditorem.

1. *Jesus turbatus est spiritu, & dixit: Amen dico vobis, quia unus ex vobis me tradet.* Joan. 13. Turbatio hæc fuit vehemens tristitia. Causa hujus est atrocitas criminis à Juda patrandi, ab Apostolo, à domestico. Quid non agit, ut à meditato eum scelere reducat? Ostendit se conscius futuræ proditionis, ut non credat Judas suum scelus latere. Non nominat proditorem, ut parcat famæ; ut non concitentur in eum alii discipuli; ut Judas hac lenitate trahatur; ne manifestè coargutus, fiat impudentior. Dum nihil proficit; dat signum proditoris: *Qui insingit mecum manum, &c.* Intentat ei *Veritas* æternæ damnationis. O bonitas Dei! O duritia peccatoris! O Domine, non induretur cor meum ad tot inspirationes, quas & mihi mittis.

2. *Et contristati sunt valdè, & cœperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine?* Matth. 26. *Quòd dixit: Unus ex vobis omnes perturbat.* S. Chrys. hom 71. in Joan. *Quare? Non de conscientia reatu, sed de humana mutabilitatis incerto* S. Leo se .7. de Pass. *Etsi non essent sibi conscii, timebant*

H bant

bant suæ fragilitati: Noli ergò & tu nimium tibi confidere. Cecidit Petrus, qui nimium sibi fidebat. 2. *Timentes ne minus verum esset, quod in se quisque noverat.* Idem S. Leo. Etsi enim quis nihil sibi conscius sit, non ex hoc justificatus est. Time & tu & dic: Ab occultis meis munda me. Audet & impudentissimus Judas idem quærere Quid tu facis, ne te suspectum patiaris? Quàm mansuetè respondit Christus: *Tu dixisti: non, tu scelerate, tu perfide, &c.* Quid tu respondes ei, à quo offensus es, quibus verbis? quo vultu? qua voce?

3. *Continuò exiuit. Erat autem nox.* Et cum exiisset, dixit Jesus: *Nunc clarificatus est filius hominis* Joan. 13. Ingressus in eum sathanas, non permisit, ut orationem expectaret, *timens ne scintillam in ejus animo accenderet, & ad meliora retraheret.* S. Cyril. Vide quàm studeat dæmon ab oratione avertere eos, quos tentat: & collige, quàm efficax remedium esse debeat oratio. 2. Quando exiuit Judas, clarificatus est Christus; *separato inde nequissimo Iudâ, & secum remanentibus Sanctis.* S. Aug. tract. 6. in Joan. quasi una iniqui præsentia gloriam Christi obscuraverit. Qui ergo inter Sanctos vivis, stude virtuti, ne tua vita gloriam Christi obfuscet.

* *
*

F E.

F E R I A III.

Contentio discipulorum.

1. **F**acta est contentio inter eos, quis eorum videretur esse major Luc. 22. Certiores facti de morte Magistri, inquirebant quis eorum videretur esse major, ut cateris fieret Magister Euthym. Quam cito mutantur affectus nostri! Paulo antè contristati sunt valde, quod tradendus esset Christus: jam in ambitionem cadunt. Vide tu, ne sis in bono tam inconstans. Infirmæ virtutis sunt affectus defultorii. 2. Qui contendunt? etiam in Christi schola? sub Magistro humilitatis? 3. Quæ materia disceptationis? Quis videretur coram hominibus, non quis re ipsa esset. O vanitas! visne tu videri? an esse?

2. *Qui major est in vobis, fiat sicut minor.* Ibid. Hoc est pharmacum curandæ ambitioni; nam contraria optimè curatur contrariis. Excellentiorum te judicas officio, potestate, scientia, &c. Fias sicut minor. Ita lege à Christo sancitum est. Hoc ejus exemplo firmatum. *Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat.* Alii solùm videntur esse majores: qui se demittunt, re ipsa sunt. Credis hanc veritatem? Et cur non huc

tua tendunt studia? cur locum, cathedram, officium, &c. honoratiora ambis?

3. *Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum* Ibid. Accipe hoc ad domandam ambitionem, ad sectandam humilitatem motivum, Pater disposuit Filio regnum per humilitatem & crucem. *Humiliavit semetipsum; propter quod Deus exaltavit illum, & dedit illi regnum.* Philipp. 2. Filius tibi eodem modo disponit regnum. *Disponit*, veluti testamento, & ultima voluntate, quam non licet infringere. Delusoria sunt ergo principia his contraria, quae haecenus es secutus. Illud certissimum est: *Qui se humiliat, exaltabitur.* Luc. 14.

F E R I A I V.

Sermo Christi super Coena.

1. *Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos.* *Manete in dilectione mea* Joan. 15. Longus est sermo, & dignissimus, qui saepius legatur. Tria autem potissimum eo commendavit. 1. quidem, Amorem Dei, non qualemcunque, sed permanentem, & constantem. Ad hunc ut inducat, suum in nos amorem proponit. *Dilexi vos gratis, sine vestris meritis: Sicut dilexit me Pater, tam intenso, quam puro amore.* Nonne jure amari exigit, qui ita amat? Et quod signum amoris

amoris ei dabis? unum petit: *si diligitis me, mandata mea servate. Quàm facile? mandata eius gravia non sunt.* Dasne hoc signum in regularum observantia? Quem fructum feret, qui ita diligit? 1. *Manifestabo ei meipsum per plura nomina.* 2. *Pater meus diliget eum.* 3. *Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Expende hæc omnia.

2. *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem sicut dilexi vos.* Ibid 2. *Commendat dilectionem proximi* Si hæc absit, non est dilectio Dei 1. Joan. 4. *Mandatum novum: in quo fundatur lex nova, quæ est lex amoris, in qua sub capite Christo omnes unum corpus sumus, singuli autem alter alterius membra:* Rom 4. *Novum non novitate diligendi, sed diligendi, sicut ipse dilexit, gratis, etiam inimicos, cum suo incommodo, per tormenta, usq; ad Crucem, ut nos salvaret.* O quantum abes ab hac perfectione! Si vis discipulus ejus esse, accende hunc in te amorem. Hunc pro signo discipulatus exigit. *In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.*

3. *Petite, & accipietis.* Commendat orationem. Accendit fiduciam impetrandi: *Quodcumque petieritis faciam vobis* 2. *Auget fiduciam, quòd petendum sit à Patre:*

si quid petieritis Patrem, qui bonus est & potens. 3. Docet ut id, quod petitur, sit aliquid, id est, ut ait Aug. tract. 102. in Joan. *Quod in beata vite comparatione non sit nihil* 4. Docet petendum *in nomine*, seu per merita sua, quæ, ut ait Rupert. l. 12. in Joan. *necessarium sunt orationis vehiculum*. Quod petitur, dirigatur ad gloriam Dei: *Ut glorificetur Pater in Filio*. Si has conditiones accuratè servaveris, quod petes accipies.

F E R I A V.

Christus consolatur Apostolos.

1. **N**on relinquam vos orphanos; veniam ad vos Joan. 14. Consolatur de suo abitu tristes Apostolos, pollicendo semper præsens suum auxilium in omni tribulatione. Si Deus tecum, quis contra te? Non relinquet te, nisi prior tu eum relinquant. Perseverabit esse Pater, si non desinas esse filius. Et si te modicum relinquat in desolatione, aut afflictione, iterum modicum & videbis eum, & gaudebit cor tuum. 2. Animat eos spe præmii æterni: *In domo Patris mei mansiones multe sunt, & ego vado vobis parare locum*. Modicum est quodcumque tribulationis, sed æternum quandoq; gloriæ pondus illi promittitur. Illuc respice, ne pressus animo deficias.

Quia

2. *Quia de mundo non estis, sed elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus* Joan. 16. En aliud solatium: quia signum est divinæ electionis, si habeas, quod patiaris. Quos reprobat, patitur ire post vestigia gregum, ac delectationum suarum. Addit: *ipse Pater amat vos, quia vos me amastis*. Quartum solatium, quia afflictiones sunt pignus amoris Dei in nos. Quam majorem consolationem petis, quam scire, quod te Deus amet?

3. *Si me persecuti sunt, & vos persequentur*. Ibid. Quinto exemplum suum in solatium adducit: *Me priorem vobis odio habuit, sed confidite, ego vici mundum, vos quoque vincetis, quia ego vobiscum pugno*. 6. Denique; *Tristitia vestra convertetur in gaudium*; mundi verò gaudium in æterna lamenta. Quanto melius tibi est amplecti viam, cujus terminus est æternum gaudere. Ad spinas ergò, ad Crucem aspira.

F E R I A VI.

Oratio Christi ad Patrem pro discipulis.

1. **P**ater sancte, *serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut & nos*. Jo. 17. 1. Per unionem charitatis perfectis-

fectissimam, ut sint unum, sicut personę trinitatis, si non naturâ, saltem intellectu, iudicio, voluntate; *idem sapiant, idem velint.* Videan tua talis sit charitas. 2. *Non rogo, ut tollas eos de mundo, ex tribulationibus, quia volo eos adhuc pro nomine meo pati: sed ut serves eos à malo, id est, peccato.* Magis ergò sollicitus esto, ut peccatum fugias, quam Crucem & afflictionem. 3. *Sanctifica eos in veritate, per gratiam Spiritûs sancti, ut sint idonei ministri Evangelii.* Sed tu etiam, ut talis sis, gratiæ collabora, neque sis fictè sanctus, sed in veritate.

2. *Tui erant, & tu mihi eos dedisti, & sermonem tuum servaverunt.* Hoc primum motivum est, quare pro iis oret. Ex parte quidem Christi, quia illi à Patre commissi erant. Ex parte verò discipulorum, quia sermonem Dei, seu fidem, aut legem servaverunt, & gratia Dei in eis vacua non fuit; ac per hoc se dignos reddiderunt, ut pro iis oraret. Vis advocatum Jesum apud Deum experiri? vide ut cum veritate dicas: *Tuus sum ego*, deinde ut gratia Dei apud te vacua non sit. 2. motivum est, *Clarificatus sum in eis*, quia me glorificant coram hominibus. An & tu Deum glorificas affectu, verbo, opere?

3. *Non pro eis autem tantum rogo, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum*
in me.

in me Ibid. Crede & pro te orasse, quem præsentem ut comprehensor in essentia divina, ut viator per scientiam infusam videbat Effectum habebit oratio, si tu non resistas. Quid verò oravit pro te, & pro omnibus? 1. *Vt omnes sint unum per charitatem inter se* 2. *Sicut tu Pater in me, & ego in te,* ut & ipsi in nobis unum sint, per charitatem ad Deum. Duplicem ergò hunc amorem pro te postulavit. O quàm felix, si hunc habes! at non habebis, nisi omnem alium sensualem amorem expellas.

S A B B A T H O.

A cœnaculo in hortum egreditur,
& prædicat scandalum discipulorum.

ET egressus ibat secundum consuetudinem in montem olivarum. Luc. 22.
Ex urbe olim ibi dilecta, tot beneficiis adornata, lachrymis à se deplorata, sed quæ gratiis non est usa, egreditur Jesus. Quis non timeat vel inter ipsa beneficia, ne à Jesu deseratur! Non ex eo securum te reddunt, quia dantur, sed quia cooperaris, quantum vales. *Ibat secundum consuetudinem,* quâ oraturus se à tumultibus subducebat, quam non deseruit, etsi se ibi comprehen-

hendendum sciret Disce non admittere spiritualibus exercitiis impedimenta, multò minus quærere, aut prætexere.

2. *Tunc dicit illis Jesus: omnes vos scandalum patiemini in me nocte ista. Matth. 26.* timore, ac pusillanimitate, qua me pastorem vestrum deseretis: ubi ea videbitis evenire, quæ toties prædixi. Aliud est de vinculis, & morte cogitare, aliud periculum præsens videre. Vix ullum terrent absentia mala, at præsentia etiam fortes frangunt. Etsi mille meditationibus pati ardua proposueris, adhuc ista in timore, & non tibi, sed soli gratia innitere.

3. *Respondens autem Petrus, ait illi: Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Ibid.* Ex fervore quidem suo solito, sed non cum humilitate conjuncto hæc dixit Petrus. Qui sibi præfidit, multa jactat, pauca præstat, in gravia incidit. Sic Petrus 1. contradicit Christo primæ veritati, id quæ non semel, sed iteratò. Christo gravius prædicenti lapsum pertinaciter resistit, 2. Alios inducit exemplo suo, ut similiter omnes dicerent. *Devisset dicere dona mihi gratiam, ut si omnes scandalum passi fuerint, ego in negationem non cadam.* Orig hom 35. in Matt. Neq; bonis ergo tuis affectibus nimium fide, quia levi vento mutantur: sed eos in gratia Dei funda.